

מסורת הש"ס

(א) [לקמן סג.] (ב) ד"ה
 (ג) [לפיל מה.],
 (ד) [שנת פג: וש"נ],
 (ה) [בסיוט ת. ו] (ו) [סס],
 (ז) [תוספתא פ"ג היו
 ע"ש. ח.] (ח) [לקמן פג],
 (ט) [הסיוט בזה תמ"א
 שהשינו חס' וזכוס כח.
 ד"ה להביל. י] (י) [לקמן],
 (כ) [פ"א: שהר. ל] [ועיין
 היטע חס' וזכוס כח.
 ד"ה להביל. ח] (כ) [ל"ל
 שמתחלה],

גליון הש"ס

נח' כנגד בקוף. פי
לעיל ד' כ' ע"א חוס'
ד"ה חילמא: רש"י ד"ה
להבא וכו' להבי ספרה.
פי' שות נ"ב מ"ה ס'
ט: ד"ה וקדומו קדומו
תו לא קאי קדומו. פי'
לקמן דף עו ע"ג חז"ה
אפסוק:

הנהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה אם הוריקן
וכי' חזקון שהאדמו
טריפה בס"ד:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א ר"ש ד"ה להביא עור
 בית הטעם וכו' חזן מזה
 עור. ג"כ עין זכמים כ"ח
 ע"א תוס' ד"ה להביא וכו'
 ויכחזמה שמהר"ם ש"ף
 כאן לא ראש: ב' ד"ה
 דלמא עילאה אינקיב. כאן
 הס"ד ואח"כ מה"ד תתאה
 [מיסקע]:

מוסף רש"י

להביא עור ביה
הובשתי. כן נקנה נחמה
ובשמים. (קמח ככב.)
למדו כי כל ליבית עץ
אל קדשם מכל עשרים
אל ביהמים (כז) ויחד נלך
עמנו ישרא' בן יקר,
מחש' תלית' עשית' נעלה,
נעלה קח' אלהי' אלה
נח' הוא תדע' ויחד
נכר', אלא חק' לא קרי
נכר' אלא עץ שחתה
האלה' לתדע' (קמח)
ככב.) חזק' למקור' אל
שחת' עץ מזה אל זה
מחל' מן לתקומ' (שם).
דורשו ושרשו בחבול'.
על שד' מן השק'
עץ שוקר' ומחש' נחמל'
(בכז) ויחד נלך
ואלה' יסל' לעמוד (שם).
ושרשה' מנח' ערתי. ויחד
אלה' שד' קריא
תתאה' הקיום קרי'
שחתה' מנח' מחש' ערתי
(שם). עירלה' קמח'
עירלה' המכור' (לגולתי'
תכסמ').

אלו טרפות פרק שלישי חולין

להביא עור בים הבושם. * להבי' ממש ואמר להבי' עור בים הבושם
ממש דאין להבי' אלץ זה לבדו שהרי כל המנווין שם הראויין להיות
בצולה שנוין כאן א' חוק מזה. (שעור השלי' אינו ראוי להיות בצולה
דאין שליל לזכרים: בים הבושם. בית הרחם של נקבה: מתנב' ואלו

פסול למקומו חוץ בית הבושת חוץ למקומו פסול
 כו כרת חוץ לזמנו פיגול וחייבים עלי
מתני' ואלו טרפות בעוף *נקובת
 הוושט יפסוקת הגרגרת יבתה חולדה על
 ראשה מקום שעושה אותה טרפה יניק
 הקורקבן יניקו הדקין ינפלה לאור ונחמרו
 מבניה אם ⁶ירוקים פסולים אם אדומים
 פסולים ⁷ידרסה וטרפה בכותל או שריצצתה
 ברגל פסולה ⁸וישחט מנין לזית

וְשִׁמְרוּהָ וְלֹא יִשְׁכַּחְתֶּם אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֵן
שֶׁשְׂמֹרָתָהּ כִּשְׂמֹרַת גִּבּוֹר רַב וּשְׂמֹאֵל וְלֹא
דְּאִמְרֵי יִמְכִּנִּים יִדּוּ לָפָנִים וּבֹדֵק אִם מִבְּצֵץ
וְעוֹלָה טְרֵפָה וְאִם לֹא כִּשְׂרָה הֵנִיחָא לְמֹאֵן
דְּאִמַּר ^אעַד דְּמִנְקִיב קְרָמָא תַּתְּהָא אִלָּא
לְמֹאֵן דְּאִמַּר אִינְקִיב עִילָאָה אַע"ג דְּלֹא אִינְקִיב
תַּתְּהָא נִיחֻשׁ דְּלִמָּא עִילָאָה אִינְקִיב תַּתְּהָא
לֹא אִינְקִיב אִי אִיתָא דְּאִינְקִיב עִילָאָה תַּתְּהָא
אֲנַבְּ רֹכֹכִיהָ מִיִּפְקַע פִּקַּע אִמַּר וְעִירִי אֵין
בִּירְקָה לְחֹלְדָּה מִפְּנֵי שְׂשִׁינְיָה דְּקוּת וְכִי
שְׂשִׁינְיָה דְּקוּת מֵאִי הוּא אִמַּר רַב אִשְׁמִיעִי מִפְּנֵי
שְׂשִׁינְיָה דְּקוּת וְעֻקְמוֹת כִּי סָלִיק לְנֶהְרַעָא
שְׁלַח לְהוּ ^בדְּבָרִים שְׂאִמְרֵי לְפָנֵיכֶם טַעוֹת
הֵן בְּיַד בְּרַם כֵּךְ אִמְרוּ מִשְׁמִיָּה דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיָשׁ בּוֹדֵקִין לְחֹלְדָּה בִּיד אֲבָל
לֹא בְּמַסְמַר וְרַבִּי יוֹחָנָן אִמַּר אִף בְּמַסְמַר
וּבְפִלּוּגָתָא דְּר"י וְרַבִּי נַחֲמִיָּה חֹד בְּרִיק בִּידָא
וְחֹד בְּרִיק בְּמַחְטָא מֵאֵן דְּבָרִיק בִּידָא אִמַּר
לְמֹאֵן לְמֹאֵן דְּבָרִיק בְּמַחְטָא ^געַד מְתֵי אַתְּהָ
לְמֹאֵן מִמּוֹנֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל אִמַּר לִיה מֹאֵן
דְּבָרִיק בְּמַחְטָא לְמֹאֵן דְּבָרִיק בִּידָא ^דעַד מְתֵי
אַתְּהָ מֵאֲכִיל לְיִשְׂרָאֵל נִבְלוֹת נִבְלוֹת וְהָא
שְׁחוּמָתָהּ הִיא אִלָּא טְרֵפָה שְׂמָא נִיבָק קְרוֹם
שֶׁשֶׁל מוֹחַ תַּסְתִּיִּם דְּרַבִּי יְהוּדָה הוּא דְּבָרִיק
בִּידָא דְּהִנָּא ^הרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֱלֵעָזָר אוֹמַר
מִשּׁוּם רַבִּי יְהוּדָה בּוֹדֵקִין לְחֹלְדָּה בִּיד אֲבָל
לֹא בְּמַסְמַר גִּשְׁבֵּר הֶעֱצָם אַע"פ שֶׁלֹּא נִיבָק
קְרוֹם שֶׁל מוֹחַ תַּסְתִּיִּם הָא גּוֹפָא קִשְׁיָא

ואמרת בודקין לחולדה ביד אבל לא במס
וזהר תני נשבר העצם אף על פי שלא ניש
ה בדיקותא סיפא אתאנן לעוף של מים ה
סלקא דעתך אלא הואיל וקרומו דך אמר
אמר שמואל בריק בידא ומכשר ובהא חבירי
ההתני לוי טרפות שמנו כחמשים ככנה כנ
העצם אע"פ שלא ניקב קרום של מיה אמר
ואין לו קרום אין לו קרום ס"ד אלא הואיל וק
כי רב חנא שדרה לקמיה דרב מתנא נשבר
הוא ואכשרה א"ל והתני לוי טרפות שמנו
עליהו עוף נשבר העצם אע"פ שלא ניקב
בעוף של מים הואיל ואין לו קרום אין לו קרום
דך רב שיחי בריק בשימשא רב ימור בריק

אף בחסמך. בודקין ולא חוששין לרלמא איזו נקיז ליה בידיה
 איזו מנאכץ: **אכל לא בחסמך.** מפני שמלכה מנאכץ של ישר
 ורום: **אמר ליה רב נתן לרב ענן.** תמהי בנזל: **מר אמר**
אלם לחודיה ואף הונא חבדין אמר לי דלחוי חזיה לרב ד
בית הכסות לימנחו בעוף: דריק בטישא. נגד השמש מסת

להביא עור של בית הבושת. לקמן בעזרה וסרוטב (דף קכג).
פירש רש"י הא דלא חשיב ליה כהדיא כהדי אינך צברימא
ומשום דבעולה מיירי שהוא זכר ומיזיה איכא מאן דמני זכר כפרק
כל הזבחים שקיבלו (וצמיח כה. וס) ולא קמי עולה ויש לומר דלא

ועור שמחת האלהים חג"ג דלינה קרבה
אלה כבשש מ"מ ארמיה וא"ו חכרית
אדם וא"ו חכרית מונח וא"ו חכרית
לא קאמר נמי להדיא עור השליל
דחשיב לקמן תפניתין בהעור והרעור
(דק קבד.) כהדי אלו שעורותיהם
כשקין ואומר ר"ת ששום דלין מפגלים
כשליב כדליתא פרק כל הפסולין (נחמיה
לג.) פיגל כשליב לא תפסל: ומה
ואף השליב לא תפסל:

דרכי יוחנן אמר אף בפספס.
ולכא משום מכלה ממון
של ישראל ונפלותה לאו דוקא דרכי
יוחנן דלאחר כל בחינתם לא דרכי
ישראל ולא דרכי נחמיה:

נבלות והוא שהזוהה היא. וא"ל
והוא שמעין ליה לרצו
היהוה דאמר פרק מטות הטוף (בבבס
טז: ושם) דשמיעת העוף אינה
מטרתה טורפתה ממונאמיה קדאמר
גלה טורפה לא יחלל נטלמה צרפה
טורפה למה נאמרה להביא צרפה

ששטה (ש) ושלחנה טבור מכלל שהיה
מטמאה) וכן ריש ממכת טהרות גבי
י"ג דברים נאמרו בגללה עוף טהור
שיצתה ומלכיה מטמאה טרפתה
מדי בגלה וכן יהודה אומר אינה
מטמאת יו"ל דמ"מ כיון דלר' נחמיה
מטמאת לא הוה ליה למימר שהיה
מאכלו נבילות ועוד דלא מסק אדעתיה
תפיס דרבי יהודה הוא דבדיק
בדל: **מ"ד** אמר שמואל בדיק בידא
ובן רב. ואף על גב דכבר אמרין
לעיל דב שמואל ולוי דלמרי מכניס
ידו לפני ובודק מ"מ אשמועינן הכא
דמשמיה נמי ענד: **ה"ה** תני א"ר
טרפתי שסגו חכמים וכו'. בגמס
מקשה מבחינת ארס ושמואל דלמי
גופיה הוה מצי למפרך דלמר לעיל
מכניס ידו לפני ובודק:
חללו

בד אכל לא במסמר אלמא אית ליה בדיקותא
אף על פי שלא ניבך קרום של מוח אלמא לית
אין לעוף של מים הואיל ואין לו קרום אין לו קרום
איל וקרמו רך אמר ליה רב נחמן לרב ענן מד
ומכשר ודונא חברין אמר רב בדיק ביא ומכשר
וחכמים בבמה? כנגדן בעוף יתר עליהן עוף נשבר
קרום של מוח אמר ליה הוא בעוף של מים הואיל
ס"ד אלא הואיל וקרמו רך הדיא תרגולתא דהוא
ה רב מתנא נשבר העצם ולא ניבך קרום של מוח
תני לוי מרפות שמונו חכמים בבמה כנגדן בעוף יתר
אע"פ שלא ניבך קרום של מוח אמר ליה התם
ן לו קרום אין לו קרום ס"ד אלא אימא הואיל וקרמו
משא רב יימר בדיק במיא רב אחא בר עקיב בדיק
בנילא

ן לדלמא דזרי נקיב ליה צידא דממרש: במחשא. דפררשיית בממרש:
מפני שמכלה ממנון של ישראל: נשבר העם. לקמיה פריך: וקדומו
ענן. חמתי בוא: מר אמר. אחא אמרת לי שפית שמאלא שוא
אמר לי דלאור חזיה לרב דדבוק צידא וקשיא לי והא מני לוי כו':
ק בשמחא. נגד השמש משתכלא אס יראה! נקב שפאור יפה לצדיקה:
צדיק

עין משפט
גר מצוה

ר"ג א ב מנצח לעיל דף
מב:
ר"ד ג מ"י פ"י מהלכות
שחיטה הלכה ז סמג
פסין סג טור ש"ע ר"ד פ"י

מג:
דבשו ו' מ"י פ"ו מהל'
שחיטה הלכה כ'
ופ"י שם הלכה יא סתם שם
טוש"ע י"ד סתם נכ סעיף
א:

י"ד ז' מ"י פ"ט שם הלכה
 כ' סמג שם טושי"ט
 י"ד סימן נה סעיף ב'
 י"ד ח ט' מ"י פ"י שם
 הלכה ז' סמג שם
 טושי"ט י"ד סימן ל' סעיף
 ב':

י"ב י ת"י פ"ו שם הלכה
 י ופ"י שם הלכה י
 :[יא]

שימה מקובצת

6 ומפרכתם **א**
 שהתה: **ב** ולא ניקבו
 ולא תימא: **ג** נתמרו
 נכוצו מהמת: **ד** אם
 ירוקים ממשי בגמרא:
ה וירוקים שהאדמו
 רקן: **ו** ברחיפת האצבע
 כשדוחפו: **ז** אם יראה
 שם נקב:

רבינו גרשום

[illegible]